

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

Соціальна відповідальність бізнесу є важливим аспектом незалежно від обставин, а особливо в період воєнного стану. У такі непередбачувані та складні часи, важливо, щоб підприємства виявили свою відповідальність перед суспільством і прийняли відповідні заходи для забезпечення безпеки, підтримки та допомоги.

Соціальна відповідальність є системою взаємовідносин між особою (організацією) та суспільством, яка базується на вільному волевиявленні та соціальних нормах, визначається певною поведінкою, спрямованою на безпеку, розвиток та узгодження інтересів сторін відносин. У процесі формування стійкого розвитку між членами суспільства формуються відносини через певні права та обов'язки. Сутність соціальної відповідальності полягає в обов'язку суб'єкта виконувати вимоги, що висуває йому суспільство, держава та індивіди, для забезпечення впорядкованості, стабільності соціальних відносин у різних сферах життєдіяльності [1].

В останні роки в Україні спостерігається зростаючий інтерес до принципів соціальної відповідальності підприємств, активізація яких набула актуальності з початком воєнної агресії росії проти України, які в основному характеризується волонтерською діяльністю, і повинні стати визначальними для бізнесу і в післявоєнний час [2].

З перших днів війни український бізнес проявив свою найкращу сторону - згуртувався та сконцентрувався на допомозі державі та людям. Приналежність до принципів сталого розвитку підтвердилась в активній реалізації як мінімум трьох принципів «No poverty», «Zero hunger», «Good health and wellbeing» та стала насправді ще ширше, концентруючись на допомозі всім людям під час війни [3].

Для більшості підприємств, установ та організацій люди стали головною цінністю, і фокус діяльності перш за все сконцентрувався на їхньому здоров'ї та житті, а також тих, хто щодня стоїть на варті безпеки нашої країни – воїнів ЗСУ та тероборони. Діяльність бізнесу в сфері соціальної відповідальності на сьогоднішній день в першу чергу спрямована на [2]:

- допомога тимчасово переміщеним особам (проживання, гігієна, одяг, речі);
- сприяння Збройним Силам України та територіальній обороні;
- соціальна кухня (організація харчування, роздача їжі безкоштовно).

Гуманітарна діяльність українських підприємств та міжнародних компаній в Україні є прикладом для всього корпоративного світу в реалізації цілей сталого розвитку та прихильності до гуманітарних цінностей. У нинішній ситуації бізнес-компанії покликані усвідомлювати свою значущість як соціально-політичного діяча. Будучи такими, компанії є частиною суспільства, роблячи свій внесок у вирішення нагальних соціальних проблем України. Бізнес є впливовим гравцем, у тому числі і у світовій політиці. [4]

Отже, соціальна відповідальність бізнесу завжди має великий вплив на репутацію компанії. Та під час війни потрібно внести певні корективи в цю політику. Серед прикладів того, як адаптується бізнес в нових умовах, можна виокремити такі:

- розробити бізнес-стратегію з урахуванням сталої допомоги армії;
- приділити увагу системного підходу до волонтерства;
- включити в комплекс заходів психологічну підтримку співробітників;
- співпрацювати з громадами та фондами на постійній основі;
- ініціювати проекти, спрямовані на посилення безпеки, післявоєнної відбудови тощо.

Війна призводить до гуманітарної кризи, економічних труднощів та загрози безпеці людей. У такому контексті, бізнес має зрозуміти свою роль і внести позитивний внесок у підтримку суспільства, стати надійним інститут в період воєнного стану, сприяючи гуманітарній допомозі, економічному відновленню та стабільності країни.

Список використаних джерел

1. Охріменко О.О., Іванова Т.В. Соціальна відповідальність. Навч. посіб. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут». 2015. 180 с.
2. Ткач В. Соціальна відповідальність бізнесу як інструмент управління підприємств сфери гостинності / В. Ткач. // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. «Управління розвитком сфери гостинності: регіональний аспект» (м. Чернівці, 5 травня 2022 р.) Чернівці: Технодрук, 2022. 352 с. – с.22–32.
3. Стойко І., Шерстюк Р., Долубовська О. Соціальна відповідальність бізнесу в Україні у воєнний і післявоєнний період. Соціально-економічні проблеми і держава. 2022. Вип. 2 (27). С. 93–106.
4. Підприємництво, торгівля, маркетинг: стратегії, технології та інновації [Електронне видання] : тези доп. V Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Київ, 27 травня 2022 р.) / відп. ред. А. А. Мазаракі. – Київ : Держ. торг.-екон. ун-т, 2022. – 170 с. – Укр., англ. мовами.

УДК 340

Квачан А.С., магістрантка
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ГАЛУЗІ

Протягом останніх років в системі охорони здоров'я нашої країни відбулися вражаючі зміни, а саме: запроваджено програму медичних гарантій та програму реімбурсації «Доступні ліки», створено такі національні агенції, як Національна служба здоров'я України, Центр громадського здоров'я України. тощо. Принцип «гроші слідують за пацієнтом» став основою змін у фінансуванні системи охорони здоров'я, починаючи з первинної медичної допомоги, а згодом стаціонарної допомоги, а також основою покращення доступу до основних лікарських засобів. Хоча це й вагомі зміни, але на сьогодні перед системою охорони здоров'я все ще постає багато викликів.

4 березня 2023 року набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2023 року №174 «Деякі питання організації спроможної мережі закладів охорони здоров'я».

Відповідно до Порядку функціонування госпітального округів і госпітальних кластерів та встановлення їх меж (далі Порядку), затвердженого постановою, спроможна мережа закладів охорони здоров'я (далі спроможна мережа) – це мережа надавачів медичних послуг, що забезпечує медичне обслуговування у межах відповідного госпітального округу, зокрема під час надзвичайних станів чи воєнного стану, та дає змогу організувати належну якість такого обслуговування, своєчасність та доступність для населення, а також ефективне використання матеріальних, трудових та інших ресурсів.

У складі спроможної мережі визначаються: надкластерні заклади охорони здоров'я; кластерні заклади охорони здоров'я; загальні заклади охорони здоров'я; надавачі медичних послуг, які надають первинну медичну допомогу; центри екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Критеріями віднесення до того чи іншого виду закладу охорони здоров'я є перелік мінімальних (базових) напрямків медичного обслуговування, які визначені Порядком. Так, надкластерний – це багатoproфільний лікарняний заклад, який надає медичну допомогу за 28 напрямками медичного обслуговування та визначається один на госпітальний округ.